

Развојни пут Џемса Камерона

Живимо у време у коме је људима потребно изузетно много да би се одушевили. Човечанство као да је изгубило своју машту, па су потребна све већа техничка средства, све моћнији рачунари и све скупљи специјални ефекти, како би оно могло да се тргне из своје поспане равнодушности. Ништа нас више не узбуђује, ни свемир, ни епски историјски догађаји, ни истраживање непознатог. Када гледамо неки филм, занима нас само да ли смо то „већ видели“ и да ли компјутерски створена реалност делује *потпуно* убедљиво (или пак, подсећа на нешто што смо могли видети „пре пет година“), при чему је неколико „чињеничких недоследности“ довољно да филм одбацимо као безвредан. Док су људи некада били способни да се облију знојем читајући напету

књигу

, уз свима познате приче о падању у несвест на пројекцијама Спилбергових

Раља

(

Jaws

, 1975.), те масовној хистерији коју је изазвао

Рат светова

Орсона Велса, данашње време као да је „порасло“ и, самим тим, „престало да се забавља“. Тек нешто

сасвим

ново, „нова генерација специјалних ефеката“, „највећи број статиста у историји“ или „радикално другачији начин“ да се цела планета дигне у ваздух (и од истог тог дизања у ваздух спасе) може да ускомеша дух савремене публике и измами јој покоји уздах одушевљења на изласку из биоскопа.

Камеронов Аватар – нове димензије виртуалног

Пише: Никола Танасић

недеља, 03 јануар 2010 14:59

~~Милош Ђекић, 03. јануар 2010. 14:59~~